

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudkyň Daniely Zemanové a Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **L. A.**, zast. Mgr. Janem Skotnicou, advokátem se sídlem Hlavní třída 15, Frýdek–Místek, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2016, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 10. 8. 2017, čj. 18 Ad 65/2016-53,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

III. Ustanovenému zástupci žalobce Mgr. Janu Skotnicovi, advokátovi, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **1 300 Kč**, která bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

[1] Žalobce dne 30. 5. 2016 podal žádost o invalidní důchod. Lékař OSSZ Frýdek-Místek posoudil jeho zdravotní stav se závěrem, že žalobce není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti u něho činí celkem 20% podle kapitoly XV, oddílu B, položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Žalovaná proto rozhodnutím ze dne 4. 8. 2016 žádost zamítla. Žalobce proti rozhodnutí podal námitky, žalovaná je však zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.

[2] Žalobce napadl rozhodnutí žalované žalobou. Krajský soud žalobu zamítl. Dospěl na základě provedeného dokazování k závěru, že k datu 24. 10. 2016 nebyl žalobce invalidní v žádném stupni. Soud přitom vyšel mj. ze závěrů posudkové komise MPSV, podle níž rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je těžké omezení hybnosti pravého zápěstí jako následek po zlomenině vřetenní kosti z roku 2012. Jde o zdravotní postižení uvedené v kapitole XV, oddílu B, položce 4a přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 10 %. Vzhledem k jeho vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti a na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti se podle § 3 odst. 2 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10 %, celkově na 20 %.

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost. Domáhá se podřazení své choroby pod jinou položku přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Kritizuje současně, že soud neprovedl některé navrhované důkazy.

[4] Kasační stížnost není důvodná.

[5] NSS nejprve zvážil, zda krajský soud dostatečně odůvodnil neprovedení navrhovaných důkazů. Stěžovatel uvádí, že v řízení před soudem navrhl vypracování revizního znaleckého posudku a také vlastní výslech. Soud prý pochybil, neboť tyto důkazy neprovedl.

[6] NSS k tomu uvádí, že krajský soud korektně upozornil, že vypracování revizního znaleckého posudku by bylo nadbytečné, neboť posudková komise svým posudkovým závěrem hodnotila zdravotní stav stěžovatele totožně jako lékař ČSSZ. Posudek posudkové komise považoval krajský soud za úplný, správný a přesvědčivý. S tímto se NSS zcela ztotožňuje. Jistě nelze trvat na zpracování revizního znaleckého posudku jen proto, že na něm jedna strana trvá, aniž jsou pro to zákonem stanovené důvody (srov. též § 127 odst. 2 o. s. ř.).

[7] Důkaz výslechem stěžovatele nikdo až do rozhodnutí soudu nenavrhl. Teprve po skončení jednání a vyhlášení rozsudku na soud dorazilo podání označené jako „*Doplnění a upřesnění žaloby; návrh dalších důkazních prostředků*“, ve kterém byl obsažen i návrh na výslech stěžovatele. Během jednání před soudem však na jednání přítomná koncipientka advokáta stěžovatele navrhla, vedle důkazů soudem provedených, jako další důkaz jen ustanovení znalce z oboru ortopedie; s tímto návrhem se soud vypořádal (k tomu viz předchozí bod). S důkazním návrhem, který k okamžiku vynesení rozsudku soud neznal, se však samozřejmě vypořádat nemohl. Jen pro pořádek NSS upozorňuje na § 131 odst. 1 o. s. ř., aplikovatelný podle § 64 s. ř. s., podle něhož důkaz výslechem účastníků může soud nařídit, jestliže dokazovanou skutečnost nelze prokázat jinak. V nynější věci byl evidentně tzv. účastnický výslech zjevně nadbytečný, neboť zdravotní stav stěžovatele soud zjišťoval především z lékařských zpráv a znaleckých posudků.

[8] Klíčový argument stěžovatele zní, že na jeho případ dopadá § 1 odst. 2 vyhlášky č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity

pokračování

(vyhláška o posuzování invalidity). Podle tohoto ustanovení [p]*okud zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, není uvedeno v příloze, stanoví se procentní míra poklesu pracovní schopnosti podle takového zdravotního postižení uvedeného v příloze, které je s ním funkčním dopadem nejvíce srovnatelné*.

[9] Stěžovatel míní, že funkční dopad jeho zdravotního postižení je nejvíce srovnatelný se zdravotním postižením uvedeným v kapitole XV., oddílu B položce 3c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (*ztuhnutí lokte nebo ramene s přihlédnutím k postavení, některé denní aktivity omezeny*). NSS k tomu ve shodě s krajským soudem a žalovanou uvádí, že § 1 odst. 2 cit. vyhlášky by bylo namístě aplikovat vskutku jen tehdy, jak ostatně uvádí sám § 1 odst. 2, [p]*okud zdravotní postižení, které je příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, není uvedeno v příloze.* Stěžovatelovo postižení však v příloze uvedeno je, konkrétně v kapitole XV., oddílu B, položce 4a (*omezení hybnosti*). V tomto stačí jen zopakovat argumentaci krajského soudu, že dle jednotného vyznění všech provedených důkazů se u stěžovatele jedná o těžké omezení hybnosti pravého zápěstí (nikoliv tedy ztuhnutí lokte nebo ramene), prsty pravé ruky jsou plně hybné, v zápěstí je však těžce omezená hybnost.

[10] Napadené závěry krajského soudu jsou tedy správné, proto NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch; žalované náklady řízení nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

[11] Podle § 35 odst. 9 ve spojení s § 120 s. ř. s. advokátovi, který byl stěžovateli ustanoven, hradí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát. Ustanovený zástupce provedl ve věci jeden úkon právní služby, sepsání kasační stížnosti, tj. písemné podání soudu ve věci samé [§ 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif)]. Za provedený úkon právní služby zástupci náleží mimosmluvní odměna ve výši 1000 Kč (§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu), která se zvyšuje o paušální náhradu hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Ustanovenému zástupci náleží 1 300 Kč. Tato částka bude zástupci vyplacena z účtu NSS do 30 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2018

Zdeněk Kühn
předseda senátu